

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: Tredie Behandling af „Udkast til Lov angaaende det i de fire første Udfkrivningsdistricter for Aaret 1865 behandlede Mandſkab“. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1725 ff.).

Til denne Behandling vare følgende Endringsforſlag fremkomne:

Af E. C. Larsen, Gad, Tſcherning, Mathiasſen, Termanſen, Høgsbro, S. N. Hansen, Klein, Grundtvig, Bille, Øviſtgaard, Benſen, S. H. Sespersen, A. Sjørgenſen Winther og Rjar:

1) I 6te Linie franeben forandres „hvilkent“ til: „hvilket“.

2) Til Udkastet, ſom vedtaget ved 2den Behandling, føies et nyt Stykke:

„Hvis nogen af dette Mandſkab har begjært Udsættelse til en Tid, der ikke er den ſidſte, til hvilken der kunde tilkomme ham Henſtand, kan han paa Sæſſionen for det Aar, til hvilket han har begjært Udsættelse, faae Udsættelse til en senere Sæſſion indtil ſit 25de Aar, og i ſaa Fald forholdes med hans Nummer fremdeles paa ſamme Maade ved den eller de følgende Sæſſioner

Det til Udfkrivning behandlede Mandſkab, der i Medfør af denne Lov ſaaer Udsættelse med Værnepligtens Aftjening, betragtes med Henſyn til Rejſefrihed (Værnepligtsloven af 29de Februar 1861 § 41) i Udsættelſeſtiden, ſom om det ikke allerede var behandlet til Udfkrivning.“

Formanden: Med Henſyn til Endringsforſlaget under Nr. 2 ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at det af Forſlagsſtillerne er blevet forlangt, at Afſtemningen over det maa blive deelt, ſaaledes at der ſærlig ſtemmes over det første Stykke og dernæſt ſærlig over det ſidſte.

De ſtillede Endringsforſlag ſaavelſom Lovudkaſtet i ſin Heelhed ſattes under Et under Forhandling.

E. C. Larsen: Det første Endringsforſlag indeholder en Rettelse, ſom det ærede Medlem, der ved 2den Behandling havde ſtillet det Forſlag, hvorfra dette Ord hidrører, allerede da gjorde opmærksom paa ved at udtale, at det vilde være rettere at henføre Beſtemmelsen til Ordet „Aar“ end til Ordet „Sæſſionen“. — Med Henſyn til det andet Endringsforſlag ſkal jeg bemærke, at jeg allerede under 2den Behandling tillod mig at udtale, at jeg troede, det vilde være rigtigere, at det blev klart, at den, der nu ſtrax kun begjærede en kortere Udsættelse, ikke ſkulde være affaaren fra at begjære den forlænget indtil hans 25de Aars Røgdrullealder. Det kan vel være, at dette kunde uledes af Forſlaget, ſaaledes ſom det oprindelig forelaa, men eſterat der er ſteet en Tilføining om, hvorledes de omhandlede Perſoner med Henſyn til deres Nummere ſkulle behandles paa Sæſſionen, troer jeg det rigtigt udtrykkelig at tilkjendegive, ikke blot, at Vedkommende ſkulle have Ret til at forlange yderligere Udsættelse, ſaaſremt de ikke allerede have benyttet den i dens fuldeſte Udſtrækning, men ogſaa at Fremgangsmaaden paa en følgende Sæſſion ſkal være den ſamme, ſaaledes at Loddet bliver taget ud af Lodmaſſinen, ikke blot paa den Sæſſion, hvor de først begjære Udsættelse, men ogſaa paa de følgende, ved hvilke de maatte begjære en forøget Udsættelse. Det kan være, at man vilde komme til ſamme Reſultat ved Fortolking og administrative Tilkjendegivelſer; men jeg har troet det rigtigere, at Loven indeholde det Fornødne derom, idet jeg ikke kan billige, at Sæſſionerne i altfor mange Henſeender iſtrueres ad adminiſtrativt Veie. Jeg antager, at deres Uafhængighed er bedre ſikret, naar de i ſelve Loven have de Regler, hvorefter de ſkulle rette fig.

Det ſidſte Stykke af Endringsforſlaget under Nr. 2 angaaer Noget, ſom ikke har været omtalt ved de foregaaende Behandlinger. Det er imidlertid ikke nok, at det Mandſkab, der paa Grund af Krigsforholdene var udfkrevet paa en Tid, hvor det ellers havde været berettiget til at begjære Udsættelse, ſaaer mere Frihed i Henſeende hertil, thi ved allerede at være behandlet til Udfkrivning, er det kommet ind under Regler, der hindre dets Frihed